

og saa allerede taget i Betragtning med Hensyn til Contoirholdet, som ved enkelte Embeder er foreslaaet noget større, end det vilde blive, saafremt man ene og alene skulde gaae ud fra de i Diebliffet givne Forhold. Jeg kan iøvrigt ikke antage, at der er nogen Nødvendighed for, i § 4, som handler om Contoirholdet, at gjøre nogen udtryffeligg Tilføining om, at Contoirholdet kan forandres og skal forandres, efter som Arbejdet forøges. Var det muligt at betegne, hvilken Art af Arbejdsforøgelse der alene skulde kunne betinge Contoirholdets Forøgelse, var der alene Tale om det Slags Arbejdsforøgelse, som hidrører fra Selveiendoms Udbredelse, eller var det mueligt enten for denne eller nogen anden Art af Forøgelse at opstille en bestemt Lovformel, en vis Scala, hvorefter Contoirholdet skulde forøges, saa vilde jeg finde det rigtigt og sikkert for vedkommende Embedsmand, om noget Saadant optoges. Men, saalænge man ikke kan det, og, jeg tilstaaer, at, saalænge jeg ikke seer et bestemt Forslag, tvivler jeg om, at man er istand til opstille en saadan Formel — saalænge man altsaa maatte indskrænke sig til en almindelig Tilføining, som bestod i et almindelig Tilfagn om, at, naar en Forandring foregik, kunde ogsaa Contoirholdet ventes forøget, saalænge forekommer det mig slet ikke at være nødvendigt, og jeg seer heller ikke, at vedkommende Embedsmand have en større Garanti for, at Legislaturen efter Leilighed vil forøge deres Contoirhold, naar et saadant Tilfagn udtryffeligg staaer der, end naar det ikke staaer der; thi jeg troer, at al den Sikkerhed, som en Embedsmand kan have for, at Contoirholdet vil blive forøget, have allerede i den Søndring, som nu ifølge Lovforslaget vil finde Sted imellem Gagen og Contoirholdet. Skal nemlig denne Søndring have nogen Betydning, skal det kunne tillægges nogen Vægt, at Contoirholdet særligg er normeret, saa maa det vel være den, at Contoirholdet skal rette sig efter de virkelige Contoirudgifter, og jeg anseer det saaledes for at ligge i selve Ideen af en Normering af Contoirholdet, at Embedsmanden vil være berettigg til at fordrø, at Contoirholdet undergives den Regulering, som er nødvendig, naar Forretningerne udvides. Desuden maa det

erindres, at det ikke er nok, at man ved denne Paragraph tilligg Embedsmændene, at de kunne faae deres Contoirhold forøget, hvilket jeg antager ligg simpelthen i, at det er en egen Paragraph, som handler om Contoirholdets Normering; men Embedsmændene maae paa den anden Side ogsaa være undergiggne, at Contoirholdet kan formindskes. Det følger ganske af sig selv, at, hvor Contoirholdet er særligg normeret og ikke er sammenstillet med Gagen, der kan Legislaturen igg, naar der er Anledning dertil, nedsætte Contoirholdet.

Jeg kan ikke være enig med den ærede femte Kjøbenhavnste Landstingsmand (Orsted) i hvad han yttrede om, at den Omstændighed, at en Mand ikke kan stille Caution eller deslige, skulde høre til de mange Skjebnens Tilfældigheder, som Staten ikke kan paatage sig at ordne. Der er vistnok mange Tilfældigheder, som Staten ikke kan indlade sig paa at udjevne for den enkelte Embedsmand, men med Hensyn til hvilke den maa nøies med at opstille billige Regler og da lade det komme an paa, hvorvidt disse i Almindelighed billige Regler ogsaa i det enkelte Tilfælde kunne være det; men, naar man ved Døftelsen af en saadan Sag, som den nærværende, er istand til noget at bøde derpaa ved at opstille en saadan Afgang for Embedsmanden til, efterhaanden som han har tjent i længere Tid, at rykke op og derved sikker ham imod en saadan Tilfældighed eller Usikkerhed, som ellers kunde møde, naar han alene var henvigg til Forsremmelse, saa indseer jeg ikke, hvorfor man ikke skulde gjøre det, og navnlig ikke, hvorfor man skulde lade sig skræmme fra at gjøre Noget, der, som sagt, ikke er nyt her i Landet, nemlig at lade ham rykke op paa en højere Indtægt paa Grund af en længere Tjenestetid, blot fordi det nu første Gang fremtræder i Lovgivningsform og stilles frem i en større Reenhed og Barhed, om jeg saa maa sige, end det hidtil har været Tilfældet, saalænge disse Anciennitetsstillæg skulde sig i Form af Gage for ældre og yngre Classer.

Formanden: Den ærede tredje Landstingsmand for niende Kreds har Ordet.

M. P. Bruun: Jeg frasalder Ordet.

S. P. Hansen: Jeg vilde kun i An-